

MARIJA NAŠA MATI

Aleš, župnik

Mesec maj je po tradiciji s šmarnicami posvečen misli na nebeško mater Marijo. Katoliška pobožnost je na poseben način posvetila preblaženi Devici mesec maj, ker je to mesec rož, prebujanja narave po zimskem premoru in po cilju velikonočnih praznikov. Cerkevni zgodovinarji menijo, da je k temu pripomoglo hotenje gorečih dušnih pastirjev, ki so želeli zaježiti spomladanske poganske razvade. V likovni umetnosti ima Marija po številu in razširjenosti podob prav gotovo prvo mesto. Ni cerkve, ki ne bi imela vsaj ene Marijine podobe, če ne kar oltarja. Toliko jih je, a skoraj vsaka ima drugačno vsebino in lastno zgodovino. Marija ni nikoli upodobljena samo kot zgodovinska oseba, ampak

pomeni njena upodobitev hkrati skrivnost učlovečenega Božjega Sina in nakazuje začetek odrešenja.

Narava je oživila, trava je ozelenela, vse poje hvalnico Bogu. Pa tudi v naših cerkvah se kot vsako pomlad spet zbiramo k svetim mašam, ki so posebno v mesecu maju posvečene nebeški materi Mariji. Ta ljudska pobožnost, kakor pravilno imenujemo šmarnice, je slovenska posebnost in jo poznajo le malokje po svetu. Šmarnice se imenujejo po cvetlici, ki v tem času cvete. S svojo lepo belo barvo in prijetnim vonjem spominjajo na nedolžnost in svetost, h kateri nas nenehno vabi Jezusova in naša Mati.

Na Slovenskem se je šmarnična pobožnost začela med ljubljanskimi bogoslovci (1851) in se hitro razširila po vseh slovenskih deželah. Kot vemo, je ostala do današnjih dni zelo priljubljena, saj si brez šmarnic meseca maja skoraj ne predstavljamo več.

Tudi v župniji Sostro bo šmarnična pobožnost vsak večer ob 19h (razen ob nedeljah). Lepo povabljeni!

VEROIZPOVED

Aleš, župnik

2. POGlavJE:

**VERUJEM V JEZUSA KRISTUSA;
EDINEGA BOŽJEGA SINA,
GOSPODA NAŠEGA (I.)**

Katera je vesela novica za človeka?

To je oznanilo o Jezusu Kristusu, "Sinu živega Boga", umrlem in vstalem. V času Heroda in cesarja Avgusta je Bog izpolnil obljube, dane Abrahamu in njegovemu potomstvu, ter poslal "svojega Sina, rojenega iz žene, podvrženega postavi, da bi odkupil tiste, ki so bili pod postavo, da bi tako mi prejeli posinovljenje".

Kako se ta vesela novica širi?

Že od vsega začetka so prvi učenci goreče želeli oznanjati Jezusa Kristusa z namenom, da bi vse privedli k veri vanj. Tudi danes iz ljubečega poznanja Kristusa izvira hrepenenje, da bi evangelizirali in katehizirali, se pravi da bi v svoji osebi razodevali celoten božji načrt in pripeljali ljudi v občestvo z njim.

Kaj pomeni ime "Jezus"?

Ime "Jezus", ki mu ga je dal angel ob oznanjenju, pomeni "Bog rešuje". Izraža hkrati njegovo identiteto in njegovo poslanstvo, ker "bo on odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov". Peter zatrjuje, da "nam pod nebom ni dano nobeno drugo ime, po katerem bi se ljudje mogli rešiti".

Zakaj se Jezus imenuje Kristus?

"Kristus" po grško, "Mesija" po hebrejsko pomeni "maziljenec". Jezus je Kristus zato, ker ga je Bog posvetil in mazilil s Svetim Duhom za odrešenjsko poslanstvo. Je od Izraela pričakovani Mesija, poslan na svet od Očeta. Jezus je sprejel naslov Mesija in natančno pojasnil njegov pomen: "Prišel je iz nebes", bil križan in nato obujen od mrtvih, je trpeči služabnik, ki "daje svoje življenje v odkupnino za mnoge". Iz imena Kristus smo prejeli ime kristjani.

V kakšnem pomenu je Jezus "edinorojeni Božji Sin"?

Jezus je to v edinstvenem in popolnem pomenu. Pri krstu in spremnitvi na gori Očetov glas označuje Jezusa kot svojega "ljubljenega Sina". Ko Jezus označuje sam sebe kot Sina, ki "pozna Očeta", potrjuje svoje edinstveno in večno razmerje do Boga Očeta. Jezus je "edinorojeni Božji Sin", druga oseba Trojice. Je središče apostolske pridige: apostoli so "videli njegovo slavo, ki jo ima po Očetu kot edinorojeni Sin".

Kaj pomeni naslov "Gospod"?

V Svetem pismu ta naslov običajno označuje Boga kot vzvišenega vladarja. Jezus sam si prideva ta naslov in razodeva svoje božje vladarstvo s svojim gospodovanjem nad naravo, nad hudobnimi duhovi, nad grehom in smrtjo, in zlasti s svojim vstajenjem. Prve cerkvene

veroizpovedi razglašajo, da oblast, čast in slava, ki gredo Bogu Očetu, pripadajo tudi Jezusu; Bog "mu je dal ime, ki je nad vsakim drugim imenom". Jezus je Gospod sveta in zgodovine, edini, kateremu mora človek popolnoma podvreči svojo osebno svobodo.

Zakaj je Božji Sin postal človek?

Zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja si je Božji Sin v naročju Device Marije po delovanju Svetega Duha privzel meso. Nas grešnike je hotel spraviti z Bogom, nam oznaniti njegovo neskončno ljubezen, biti za nas vzor svetosti in nas napraviti "deležne božje narave".

Kaj pomeni beseda "učlovečenje"?

Cerkev z besedo "učlovečenje" označuje skrivnost čudovitega združenja božje in človeške narave v eni sami božji osebi Besede. Da bi izvršil naše odrešenje, se je Božji Sin učlovečil, postal je "meso", resnično človek. Vera v učlovečenje je razločilno znamenje krščanske vere.

Na kakšen način je Jezus Kristus pravi Bog in pravi človek?

Jezus je neločljivo pravi Bog in pravi človek, v edinosti svoje božje osebe. On, Božji Sin, ki je "rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom", je postal pravi človek, naš brat, in sicer ne da bi prenehal biti Bog, naš Gospod.

Kako Cerkev izraža skrivnost učlovečenja?

To izraža z izpovedovanjem, da je Jezus Kristus pravi Bog in pravi človek. Ima dve naravi, božjo in človeško, ki nista pomešani druga z drugo, temveč zedinjeni v eni sami osebi Božjega Sina. Zato je torej treba v Kristusovi človeški naravi vse - čudeže, trpljenje, smrt - privedati njegovi božji osebi, ki deluje po privzeti človeški naravi.

Kako soglašata dve volji učlovečene Besede?

Jezus ima božjo voljo in človeško voljo. V svojem zemeljskem življenju je Božji Sin človeško hotel, kar je skupaj z Očetom in Svetim Duhom odločil za naše zveličanje. Kristusova človeška volja je pokorna; ne upira se in ne nasprotuje, temveč se podreja njegovi božji volji.

Ali je Kristus imel resnično človeško telo?

Kristus si je privzel resnično človeško telo, s katerim je nevidnega Boga napravil vidnega. Zato smemo Kristusa upodabljati in častiti na svetih podobah.

Kaj predstavlja Jezusovo srce?

Jezus nas je poznal in ljubil s človeškim srcem. Njegovo srce, prebodeno za naše zveličanje, je simbol tiste neskončne ljubezni, s katero Jezus ljubi Očeta in prav vsakega človeka.

KAJ LAHKO ŽUPNIJA NAREDI ZAME (ZELO OSEBNO)

Damjanca Šubelj

14. SEMINARJI »Ta mladi in ta stari« (3. del)

Še zadnjič bi rada podelila z vami nekaj poudarkov s seminarja »Ta mladi in tastari«, na katerem sva bila v Veržeju...

Pogovarjali smo se o tem, kako »ta mladi« doživljajo priselitev v dom ženinih ali moževih staršev. Bolj smo se seveda razgovorile žene, ki včasih doživljamo ob taščah »trk dveh svetov«. Pomembno je, da takoj postavimo določena pravila, kot so:

- ali kuhamo skupaj in kdo kdaj kuha?
- kako si delimo stroške? Priporoča se uporaba aplikacije Splitwise.
- varstvo otrok? Kdo vzgaja naše otroke?
- kdo rešuje spore? Priporoča se, da vsak od naju rešuje morebitne spore s svojimi starši.
- dogovorimo se glede medsebojnih obiskov, zasebnosti. Ob tem je eden od udeležencev povedal zabavno anekdoto. Njegova tašča je večkrat nenapovedano prišla v

njuno stanovanje. Večkrat sta ji rekla, da naj se napove in da to ni ok. Pa je nekaj časa zaleglo, potem pa je bilo spet po starem. Nekega dne pa je bil zet sam doma in je slišal taščo, ki je maširala po stopnicah proti njenemu stanovanju. V hipu se je odločil in jo pričakal v evinem kostumu. In od tiste ure je bila tašča za vedno ozdravljena ;)

Kaj moramo »ta mladi« ozavestiti, ko živimo skupaj s »ta starimi«? Zavedati se moramo, da bodo potrebni **KOMPROMISI**. Tudi če se nekaj dogovorimo, se morda tega ne eni ne drugi bomo mogli vedno 100% držati. Vživeti se moramo v starejšo generacijo in se zavedati, da imajo starejši ljudje manj potrpljenja glede otrok. Dajmo poskrbeti, da naš »princ« ne bo ure in ure nabijal košarkarske žoge tastu in tašči nad glavo. Bodimo hvaležni za generacijsko

sobivanje, saj je to velika šola življenja za naše otroke. Če bodo videli, da mi spoštujemo starše – tasta in taščo, bodo tudi oni spoštovali nas in svojega tasta in taščo. Nudimo si vzajemno pomoč, kar tako mimogrede.... Npr. mama v trgovino grem, a še vam kaj prinesem itd. In ne bodimo preponosni, vprašajmo jih kdaj tudi za kak nasvet. Zelo pomembno pa je tudi, da ne živimo samo s starši in njih za vsako stvar sprašujemo, namesto, da bi se

pogovorili in preudarili s svojim partnerjem. Ohranjajmo svojo družino, svojo »osnovno celico«, poskrbimo za odmike, kjer smo lahko sami.

Zanimivo mi je bilo tudi, ko je na seminarju mlada žena izpostavila, da si je želela, ko je prišla k hiši, da bi imela svoj skalnjak. Seveda sta ji tašča in tast to dobre volje omogočila. Pomislila sem, da se je točno to zgodilo tudi meni, s tem, da je moja tašča bila tako pametna in mi je sama ponudila en »trakec« zemljice ob najini garaži. Rekla je, tamle pa kar ti posadi kar želiš. Z veseljem sem zasadila rožice, ki me razveseljujejo. Imela sem občutek, da je nekaj mojega odtisa pri naši hiši in sem bila hvaležna za to, da sem bila sprejeta in sem se lahko izrazila. In glej ga zlomka, prav letos sta naju sin in njegovo dekle prosila, če bi odstopila naši Barbari eno gredico na skupnem vrtu. Takoj sva se z možem odločila, da ji bova z veseljem dala gredico na najlepši, najbolj sončni legi. Ker jo imava rada in jo spoštujemo! In tu ni kaj več dodati.

OB SLOVESU OD ORGEL BRATOV ZUPAN

Marjetka Birk

Kulturni praznik v družini radi obeležimo z obiskom kulturne ustanove, muzeja, galerije. Letos smo tako izkoristili voden ogled po Kropi. Seznanili smo se z zgodovino kraja zadnjih treh stoletij, arhitekturo, načinom življenja ljudi, njihovim delom za preživetje in umetniško ustvarjalnostjo. Zelo me je presenetilo dejstvo, da iz tega malega, a urejenega kraja izhaja toliko priznanih umetnikov vseh področij. Kot da težke razmere bivanja prinašajo človeku globine in ga usposobijo za drugačno, umetniško izražanje. Domačini, ki so se pridružili vodičkam, so jih s ponosom naštevili in predstavljali. Omenili so tudi orglarska mojstra, brata Zupan, ki sta izdelala mnogo orgel po cerkvah v Sloveniji, Istri, Slavoniji, Bosni in Dalmaciji, tudi v naši župnijski cerkvi sv. Lenarta.

Ignacij (1853 – 1915) in Ivan (1857 – 1900) Zupan sta bila rojena v Kropi in sta se z izdelovanjem orgel seznanila v delavnici, ki ju je imel že njun oče Ignacij Zupan. Oba sta se poročila v Kamno Gorico in tam ustanovila svojo delavnico »Brata Zupan«. Delavnica je imela dovolj naročil, da so imeli tudi od 8 do 10 pomočnikov. Ignacij je skrbel za izdelovanje orgel, Ivan pa je vodil predvsem pisarniška posla, bil pa je tudi organist in skladatelj, piše na spletni strani župnije Kamna Gorica. Arhivski viri pričajo tudi, da sta brata Zupan, tako kot njuni

predniki v Kropi, s trudom preživljala svoje družine in se močno trudila, da sta pridobivala delo za svojo delavnico. V knjigi *Orgle Slovenije* (E. Škulj in J. Dobravec, 2018), beremo o zapisu škofa Jegliča: »7. februar 1900. Danes je bil težak dan. Dobil sem list od g. Zupana iz Kamne Gorice, kjer silno zdihuje, da morata obe družini poginiti, ker nima dela. Odkar je Goršič umrl, še ne enih orgel ni dobil iz naše škofije. Pravi, da so mu sovražni ordinariat in ljubljanski veščaki (kanonik Smrekar in pater Hugolin). Ker je ravno g. prošt metliški Dogan tukaj, da vpraša p. Hugolina, kdo naj bi mu mehaniko pri orglah popravil, pisal sem, naj bi se delo g. Zupanu naklonilo.« O težkem pridobivanju posla priča tudi pismo g. Zupana z dne 29. 8. 1914 župniku v Sostrem, v katerem med drugim zapiše: »Ker smo orgle Op. 71; postavili že 10. junija 1899 leta, je gotovo za očistenje in vglasbo že skrajna potreba. Ker so mi razen monterja, ki je zelo več in priden delavec, vpoklicali vse delavce pod orožje, bi ta ostali in jaz zdaj v tem času lahko vaše orgle popolnoma očistila, na novo regulirala in uglasila, seveda, če ste Prečastiti s to mojo prijazno ponudbo zadovoljni. Ker so mi pa tudi trije člani ožje družine vpoklicani in so za domovino v orožji na ruski meji in so teh družine spravile v mojo oskrbo, bi zelo rad kaj prislužil, dokler se naši junaki za dom cesarja ne povrnejo.«

Brata Zupan sta na kor naše župnijske cerkve postavila enomanualne orgle z 12 registri v romansko renesančni omari leta 1898. Oktobra leta 1919 je Anton Dernič iz Radovljice izdelal in vgradil še nove cinkaste piščali. Generacije organistov in pevcev so ob njih in z njimi slavile Boga in lepšale bogoslužje. Spominjam se, da sem se še kot majhno dekletce ozirala gor na kor in občudovala zvoke in glasbo, ki se je razlegala po cerkvi. V moji majhni glavici so bile predstave, kako tam prepevajo angelci, čeprav sem vedela, da na kor zahajajo moje starejše sestre in oče. Želja, da se jim pridruživim, se mi je izpolnila pri devetih letih in tako sem lani obhajala že 50 letnico svoje pevske kariere v župnijskih zborih. Bogu hvala za to možnost. Vsem nam pevcem možnost, da lahko s svojimi glasovi sodelujemo pri bogoslužju, veliko pomeni. Na vprašanje kaj jim petje pri cerkvenem zboru pomeni, so mi pevci povedali:

»Petje je zame zelo pomemben del življenja, je veselje, je iskrena, globoka molitev, je hrana za srčnost, je povezanost med nami, v družini, med prijatelji, v cerkvi. Je čudovit način slavljenja Boga, ki pomaga rasti osebno in v občestvu. Lepo petje pomirja, boža dušo, prebuja duha, poživlja in tolaži v bolečini. Petje je lahko kot služba, ki razvija in utrjuje odgovornost, vztrajnost, zbranost, empatijo, upoštevanje in prilagajanje drugim.«
 »Pomeni mi aktivno udeležbo pri sveti maši, da lahko tudi sama prispevam, ne pa smo odnašam. Pomeni mi sprostitvev, veselje, izražanje.«
 »Vidim, da skozi glasbo lažje začutim Boga - njegovo bližino,

ljubezen, tudi trpljenje in njegovo darovanje za nas... Glasbo pa veliko bolj doživljam, kadar lahko sodelujem zraven. Zborovsko petje pa je hkrati več kot glasba, ki jo "proizvajamo", saj predstavlja skupnost, kjer ravno tako skupaj rastemo, se veselimo in spodbujamo.«
 »Vez med nebese in menoj, tudi teboj.«
 »Težko povem kaj mi pomeni petje v cerkvenih zborih. Vem pa, da bi bilo moje življenje brez njega bolj prazno in doživljanje praznikov in celega cerkvenega leta osiromašeno. Rada bi se zahvalila vsem zborovodjem v vseh teh letih. Tadeju pri takrat še družinskem zboru, Emi, Bredi, Tadeju in Jakobu pri Mpz, Klari, ki je vodila zbor ob 120 obletnici župnijske cerkve in seveda Matjažu in Maticu za vodenje zbora Omnes Unum. Hvala za potrpežljivost in trud. Hvala tudi so pevcem. Brez vas zbora ni.«

V teh dneh so nam Zupanove orgle še zadnjič zaigrale. Zaradi dotrajanosti jih bodo nadomestile nove, kot tudi stare pevce, organiste in zborovodje nadomestijo novi. Takšno življenje pač je. Hvaležni smo vsem pevcem, zborovodjem in organistom, tistim, ki so na orgle prvi zaigrali in jih mi nismo poznali, pa Ivanki in Jelki Mlinar, Mateji Tomac, Tadeju Sadarju, Mirjam Gašperšič, Bredi Prašnikar in sedaj Jakobu in Svetlani. Koliko lepega smo skupaj doživeli! Bogu hvala! Želimo si novih moči, novih glasov, ki bodo še naprej lepšali bogoslužje in bogatili sebe in bližnje s prejetimi talenti. Če ima človek dar, posluš in glas, je prav, da ga razvija in daruje tudi drugim, deli. V vsakem zboru se člani razveselijo novih moči, zato povabljen/a, da se jim pridružiš. Brez zavor...

VIKI & STIPE

Fanika Jančar

Ogledala sem si film Himalajska bojevnika. Glavna junaka v filmu sta vrhunska alpinista in prijatelja, Slovenec Viki Grošel in Hrvat Stipe Božić. Vedno sem se spraševala in hkrati občudovala Hrvata, Dalmatinca, Stipeta kako je zašel med naše gornike. Njuno prijateljstvo se je začelo s skupnim služenjem vojaškega roka v Bovcu. Viki je dejal, da sta različna po značaju. Druži pa ju ljubezen do gora in to najvišjih na svetu. Skupaj sta osvojila najvišje vrhove na sedmih celinah sveta in bila velikokrat v Himalaji. Na odpravah v Himalajo, na plezanje osemtisočakov, so se alpinisti spopadali z veliko nevarnostmi, napori in nenazadnje z izgubami prijateljev, soplezalcev. Viki je dejal, da se smrti prijateljev, bližnjih, nikoli ne navadiš, pač pa je vedno bolj boleče. Zelo jih je prizadela smrt prijatelja, vrhunskega alpinista Nejca Zaplotnika, tudi pisca knjig Pot. Pot je Nejčeva izpovedna, biografska, prijetno berljiva knjiga, prevedena v več jezikov. Zanimiva in poučna je misel iz njegove knjige: Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.

Proti koncu sedemdesetih let prejšnjega tisočletja je Prekov Janez, organiziral mlade iz župnij Javor in Sostro za pohod na Triglav. Všeč so mi hišna imena, slovenska nesnovna kulturna dediščina. Ne sramujmo se jih, pač pa jih ohranjajmo. Janez je že takrat kazal smisel za družbeno organiziranost in povezovalnost. Bili smo mladi, polni življenjske energije, kondicijo smo

pridobili z delom na domačih kmetijah. V nas še ni bilo preveč trpkih življenjskih spoznanj. Imeli smo še žive starše, bili smo na začetku aktivnega življenja in osamosvajanja, skratka radoživi. Zanimivo in hvalevredno je, da smo se na določenih mestih planinske poti ustavili in molili. Pozdravljam tudi mesečno molitev mladih sredi Ljubljane. Znak optimizma za prihodnost katoliške vere pri nas. S hvaležnostjo se spominjam našega nekdanjega župnika p. Jožeta Petka. Ljubitelje planin iz župnij Javor in Prežganje, je kar nekajkrat popeljal na Triglav. Vsakokrat smo imeli sveto mašo v kapelici Marije Snežne na Kredarici.

Kaj je tisto kar ljudi vleče iz dolin v gore: čudovito Božje stvarstvo, mir, planinsko cvetje, čudoviti razgledi, preizkus človeške zmožnosti...

V Svetem pismu piše, da se je tudi Jezus večkrat povzpел na goro Tabor v Izraelu. Evangelist Matej poroča, da je enkrat vzel s seboj apostole Petra, Jakoba in Janeza. Priča so bili Jezusovi čudežni spremitvi. Učence je to prestrašilo in hkrati potrdilo Jezusovo božje poslanstvo. Naj zaključim z Vikijem in Stipetom. Poudarjala sta kako je bilo pomembno, da so si na zahtevnih odpravah zaupali, si medsebojno pomagali, sodelovali, presojali ali je pametno iti na vrh ali odnehati. Večkrat sta razmišljala o opustitvi alpinizma, še posebno ob tragedijah soplezalcev. Pa vendar prijateljujeta in vztrajata že več kot petdeset let. Mislim, da ju varuje Božja previdnost in angela varuha.

PRIGODA S SPOROČILOM

Lojze Grčman

Pred časom sem naročil nek izdelek. Saj ni tako pomembno, za kaj točno je šlo, ampak potreboval sem ga v kratkem in kar nekaj dni sem čakal nanj. Uslužbenec je prišel v dogovorjenem roku, ampak ker – saj zelo dobro veste – v naši četrti zadnja leta stalno poteka obnova infrastrukture, je bil dostop otežen oziroma drugačen, kot je bilo še zjutraj napovedano. »Hej, kako niste mogli počakati do ponedeljka!?« mi je zaklical, ko se je vozilo približevalo hiši. Nisem bil čisto prepričan, ali se šali. Izdelek sem potreboval in tudi dostop do hiše ni bil ne prihodnji ne naslednji ne še kak ponedeljek kasneje nič kaj

bistveno enostavnejši. Izkazalo se je, da se ni šalil. V že tako ozki ulici je moral tovornjak slalomirati med neštetimi ovirami in izboklinami in kaj lahko bi nastala škoda. Bil sem že na tem, da bi začel argumentirati in pojasnjevati svojo plat, potrebo in naročilo. A sem na srečo ostal tiho. Raje sem prisluhnil. Uslužbenec je povedal, da ima res težek dan. Dvakrat ali trikrat je bilo zelo napeto na cesti. Strank pa se je nagrmadilo toliko, da še na malico ni utegnil. Poslušal sem njegovo pripoved, skočil po piškot, za kavo žal ni imel časa. Segel sem po manjšem bankovcu. »Ko boste utegnili, jo spijte na moj račun.« Daleč od tega, da sem nek veliki dobrotnik, ampak od hiše je šel, se mi zdi, bistveno boljše volje, kot je bil ob prihodu. Včasih je ogromno že to, da znamo prisluhniti.

POUČNO IN ZABAVNO

Emma Jakoš

Predlog za mesec maj: Družabna igra MOLITEV ZDRAVA MARIJA

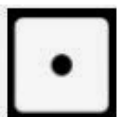
Potrebujemo:

- listke z deli molitve Zdrava Marija skupaj s sličico kocke (kot je prikazano spodaj) – setov naj bo toliko, kolikor je igralcev družabne igre;

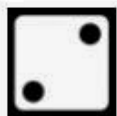
- kocko

Posedemo se v krog in eden od igralcev (npr. najstarejši ali tisti, ki ima prvi rojstni dan) vrže kocko ter vzame listek z delom molitve, ki ustreza številu pik, ki jih je vrgel na kocki. Nato vrže kocko naslednji in tako naprej v krog. V kolikor nekdo vrže število pik na kocki, ki jo je vrgel že prej, ne vzame več novega listka. Zmaga tisti, ki prvi sestavi celotno molitev.

Obilo zabave pri igri! :)

Zdrava Marija, milosti polna,

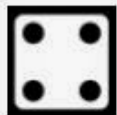

Gospod je s teboj.

Blagoslovljena si med ženami

*in blagoslovljen je sad
tvojega telesa, Jezus.*

*Sveta Marija, Mati božja,
prosi za nas grešnike*

zdaj in ob naši smrtni uri.

Amen.

DAROVI ZA ORGLE

Do 19. 4. 2024 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): druž. Brodarič 50€, Škoda Milena 200€, ljubitelj orgel 1000€, Marko Puškarič 200€, neimenovani 935€, nabiralnik v cerkvi 485,16€, velikonočni ofer 4458,47€, ob rojstvu Marina 100€, MJ 200€, druž. Habič 100€, ob pogrebu JS 60€, nabirka 4. velikonočne nedelje 1613,41.

ŽUPNIJA

SV. LENART - SOSTRO
Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje
M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com
W: zupnija-sostro.com

ŽUPNIJA SV. ANA - JAVOR
Javor 1, 1261 Dobrunje

Aleš Tomašević, župnik

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00

Torek: 15.30 - 16.30

Petek: 15.30 - 16.30

TRR NKBM SI56 0430 2000 3007 469

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

TRR NKBM SI56 0430 2000 3168 295

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00
Zadnja nedelja v mesecu: sv. Urh: 10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob 19.00
tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA KARITAS SOSTRO

Vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 17h.
DBS SI56 1914 6501 5232 838

KRSTI

Priprava torek pred tretjo nedeljo v mesecu ob 17h. S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra, če je boter od drugod.

OBHAJANJE BOLNIKOV IN OSTARELIH

Na prve petke v mesecu in pred velikimi prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKA

Prijava vsaj mesec dni pred poroko.
Potrebni dokumenti: krstni in samski listi, list o opravljenem tečaju.

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Tea Janušič,
Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušič

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet, arhiv župnije*

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA MAJ 2024

- 1.-4. 5.** – Ni svetih maš v župnijski cerkvi
- 1. 5.** – Začetek šmarnične pobožnosti – vsak dan (razen nedelje) ob 19h.
- 5. 5.** – 6. VN; sveta maša še pri Sv. Urhu – žegnanje ob 10.30; 3. ZS ob 19h.
- 6. 5** – Ponovno verouk za vse razrede; Karitas ob 17h.
- 6. 5** – 1. prošnji dan; Sv. Urh ob 18.30; Javor: poljska maša za Javor ob 20h.
- 7. 5** – 2. prošnji dan; Zavogljje ob 18.30; Javor: poljska maša za Ravno brdo ob 20h.
- 8. 5** – 3. prošnji dan; Šentpavel ob 18.30; Javor: poljska maša za Besnico ob 20h.
- 9. 5.** – Gospodov vnebohod; sv. maše: Sostro ob 9h (po maši srečanje starejših in upokojencev v prostorih župnijske Karitas) in 19h; Javor ob 20h.
- 10. 5.** – obiskovanje bolnih in ostarelih; Javor – celodnevno češčenje; 2. ZS ob 20h; animatorji oratorija ob 20h.
- 11. 5.** – Ob 20h Taizejska molitev.
- 12. 5.** – 7. VN.
- 13. 5.** – Po maši srečanje OFS.
- 14. 5.** – Priprava na krščevanje ob 17h; srečanje katehetov ob 18.30; študentska skupina ob 20h.
- 16. – 18. 5.** – 3-dnevnica pred prvim svetim obhajilom.
- 16. 5.** – Mladi v poklicu ob 20h – zadnje srečanje.
- 17. 5.** – Animatorji oratorija ob 20h.
- 18. 5.** – Ministrantske vaje ob 10h; 3 ZS ob 20h.
- 19. 5.** – BINKOŠTI, ob 10h prvo sveto obhajilo; krstna in ŽPS nedelja.
- 20. 5.** – ŽPS Sostro ob 20h.
- 21. 5.** – Študentska skupina ob 20h.
- 24. 5.** – Animatorji oratorija ob 20h.
- 26. 5.** – SV. TROJICA; dan odprtih vrat Pelikan; sv. maša še pri Sv. Urhu ob 10.30.
- 27. – 28. 5. 5.** – Spovedovanje veroukarjev in zaključevanje ocen.
- 27. 5.** – Gospodarski svet ob 20h.
- 28. 5.** – Študentska skupina ob 20h – zadnje srečanje.
- 30. 5.** – SVETO REŠNJE TELO IN KRI – svete maše v Sostro ob 9h in 19h; po maši ob 19h procesija; Javor ob 19h.
- 31. 5.** – Zaključek šmarnične pobožnosti; animatorji oratorija ob 20h.

